

като умираш ще живееш. Какво значи да умира човекъ? Да умира значи, да премини отъ вѣтъха порѣтена кѣща въ нова, хубава; смъртта е преминѣваніе отъ едно мѣсто на друго. И какво страшно има въ нея?

Ты ще кажешъ: мене ми са иска да си поживѣя на земята; тѣка съ роднинитѣ ми, тѣка съ приѣлитѣ ми, тѣка съ удоволствіята ми, тѣка е всичкото ми което твърдѣ много обичамъ. И какъ да не са боѣ отъ смъртта, която всичко това ще ми отнѣме?—Но, брате, разсѣди, всичко ли ще ти отнѣме смъртта? роднинитѣ ти и като умрешъ ще съ съ тебе, приѣлитѣ ти също. Истинна, когото ний сега обичамы искренно, съ които ни ѣ сега приѣтно да живѣимъ, съ тѣхъ и слѣдъ смъртта нѣма да сме раздѣлены: смъртта още по тѣсно съединява онѣзи хора, които съ съединены междъ си съ взаимна любовь. Не скърби сърдценола майко, като съ раздѣлаши съ чедата си: тѣ и тамъ ще съ при тебе. Не съ крѣщи жено, за обичныя си съпрѣтъ; ты и тамъ ще си наедно съ него. Не са грижете и вый, нѣжны приѣтели: вый и тамъ ще си вѣдете приѣтели. Така, всѣкой отъ насъ на смъртныя си часъ може и е длѣженъ да казва на всекиго: прощавай, останнн си до дѣ съ пакъ видимъ! Я колкото за световнитѣ удоволствія, които ни отнѣма смъртта; за тѣхъ нестрѣва никакъ и да приказвамы: тѣ намъ ни не трѣватъ, онѣзы свѣтъ си има свонтѣ удоволствія—